

TAMPEREEN HIIPPAKUNNAN PIISPA

MATTI REPO

Hyvät kirkkoherrat, rakkaat työtoverit

Pääsiäinen on kristikunnan suurin juhlapyhä. Valitettavasti koronavirus pakottaa viettämään sitä rajoitetuin osanottajajoukoin niin Suomessa kuin muualla maailmassa. Kirkossa noudatetaan valtioneuvoston suositusta kokoontua vain pienellä joukolla, jollaiseksi 16.3. ilmoitettiin aluehallintovirastojen ohjeiden mukaisesti 10 henkeä. Epidemian pahetessa on kuitenkin mahdollista, että rajoitukset kiristyvät.

Suurena juhla-aikana on kaikesta huolimatta syytä viettää palveluksia ja striimata tai lähettää niitä suorana, kuten jo viime sunnuntaina seurakunnissa toimittiin. Kiitokset niistä! Niitä seurasivat tuhannet seurakuntalaiset. Se osoittaa, että ihmisille on tärkeää tietää kirkon jatkavan rukousta. Jumalanpalvelus on enemmän kuin toimintaa, se on seurakunnan elämisen muoto. Emme vain viestitä vaan vietämme.

Piispojen neuvottelussa on tänään 25.3. päädytty antamaan ohjeita pyhän ehtoollisen viettämiseksi kiirastorstaina ja pääsiäispäivänä. Ehtoollisen sakramentti on kristinuskon kultillinen ydin, ja varsinkin kiirastorstain palvelusta olisi vaikea kuvitella ilman Herran viimeistä ateriana.

Seurakuntalaiset eivät valitettavasti pääse normaaliin tapaan osallistumaan ehtoolliseen, vaan kun palvelus lähetetään, heille on kerrottava, että jo kaivatessaan Herran aterian nauttimista he tulevat osallisiksi sen siunauksista hengellisellä tavalla. He voivat uskoa sen, mitä sakramentti lahjoittaa vaikka eivät pääse sitä suullaan nauttimaan. Tällainen ns. hengellinen kommuunio tunnetaan monissa kirkoissa; se sisältyy Englannin kirkon käsikirjan sairaan ehtoollisen kaavaan, ja Roomalais-katolinen kirkko on antanut siihen ohjeita. On myös luterilaisia kirkkoja, joissa käytäntö tunnetaan, joskin Suomessa siitä on vähemmän puhuttu.

Martti Luther kirjoittaa: ”Sillä ihminen voi omistaa sanan eli testamentin ja käyttää sitä myöskin ilman merkkiä eli sakramenttia. ’Usko, niin olet syönyt’, sanoo Augustinus. Mutta mitäpä uskottaisiin, jollei lupauksen tekijän sanoja? Voin siis joka päivä ja joka hetki viettää messua niin usein kuin haluan ajatteleamalla Kristuksen sanoja sekä ravita ja vahvistaa niillä uskoani. Tämä on totisesti hengellistä syömistä ja juomista!” (Kirkon Baabelin vankeudesta; Luther: Valitut teokset II, 418)

Pääsiäisaikana voidaan kirkossa toimittaa ehtoollismessu, kun otetaan huomioon

- paikalla on yksi pappi sekä eri tehtävissä muita ihmisiä (rajoitusten salliessa)
- hygieniasta ja ihmisten välimatkasta on huolehdittava
- kamera voidaan ehtoollisen jakamisen ja nauttimisen ajaksi kääntää kirkon taiteeseen
- seurakuntalaisia rohkaistaan luottamaan siihen, että jo kaivatessaan he ottavat hengellisesti vastaan sen, mitä ehtoollinen lahjoittaa
- näkyviin voidaan ehtoollisen nauttimisen ajaksi laittaa rukous (alla ehdotus)

Sen sijaan ei tule toimittaa yksin pappien itselleen tai omalle virkakunnalleen viettämiä ehtoollisia. Selvää on myös, etteivät luterilaisen kirkon ehtoolliskäsitys tai kirkkojärjestys mahdollista itse kodeissa kirkosta striimatun messun tahtiin vietettyjä etäehtoollisia. Ehtoollinen on alttarin ateria, jossa pappi Kristuksen sanoihin vedoten pyhittää rukouksella edessään olevat, esiin kannetut leivän ja viinin. Viimeisellä ateriallaan Jeesus ”otti, siunasi, mursi ja antoi”, ja pappi tämän toistaessaan ei voi tarkoittaa eikä jakaa kotikatsomoissa esiin kannettuja aineita.

Ehtoollisen kaipaamisen eli hengellisen kommuunion rukous:

*Herra Jeesus,
uskon, että olet läsnä sakramentissasi
ja tahtoisin ottaa sinut siinä vastaan kuin juhlavieraan.
Koska juuri nyt en voi, rukoilen sinua:
tule silti luokseni Vapahtajana,
syntien anteeksiantajana,
lohduttajana.
Tahdon seurata sinua, Jumalan Karitsa,
minne ikinä minut vietkin,
ja rakastaa sinua yli kaiken,
ja lähimmäistäni niin kuin itseäni.
Ole ylistetty, Herra Jeesus Kristus!
Aamen.*

Piispantalossa 25.3.2020

Puolestanne rukoillen,

